

א ב' ז'

תפקידה של האמפתיה ביפוי הפסיכואנליסטי

השובהה של פסיכולוגית העצמי לשאלת מובייל אנליסטי לירפי –
שאלה מהיibiות של מוטופול והפקודו ונפשיהם,
גם עלולים להיות על הטרואומה המהוותה של הילוד בדרכם המזיקה, ביריד
ולכך אין לה השובה פשיטה – ניתן למזרה, בניסוח הבא: **דסטראצייה**:
הפסיכואנלאיטית מפעילה אש על-ידי התסכולים האונטומילאים
שהאנלאיטית הושך אליהם באמצעות מדריכים ותומכנים
פוחה או יותר, מוביל להטנה מיראה היזוגית עצמי ושל אמתה.
שלו, ובורד זמורייל רלבנטה ומבהנהنفس. אולם מהו ברוק הפקוד-דאמתפהיה
בהתליך זה? וזה? עלינו לשאלת השורה זו בז', אשר לא
נדרשנו אליו עד כה באיזה של פסיכולוג העצמי.
הפסיכואנלאיטישן שנה באופן מהותי שפה פסקו-אנטיקאים
לפבי שהתגלתה פסיכולגיות העצמי? האם אנו משניהם ריפוי באמתאות סוג
חדשי אמפתיה? בדמ羞ן אגסה להסביר מודע לשאלות אלה
שליליות באופןן עקרוני.

ידוע ליל שבסמה מעמידה הפסיכולוגים של העצמי לא יסבירו עם השוברי
השילנית לשאלה אם האמתפהיה של פסיכולוג העצמי שוניה מהאמפתיה השומשת
אנליסטיקאים לפחות פסיכולוגיה העצמי. הם יאמרו – ואו בלבד שאגי
מבין התנייהם לאמץ עמה זו, אגיא שותקה לה עז נקודה מה מיניה – שעמפריה
של פסיכולוג העצמי שנור איבריה מודאמפריה שעמירה לשושנה קודמי
האנליסטים. באופן ספציפי, הם יטענו כי עם התגלותה של פסיכולוג העצמי,
יכילו לאונלאיטישן להיות אරק עם הרויה העבראה של המטוףול
כלפי האנלאיטיקאי במטרה לאבתו ולשבחו, אלא גם עם חוויות ההעברה של
המטוףול כלפי האנלאיטיקאי בוחות עצמי. לפיקן באמצעותה פסיכולוגית העצמי
רונש האנלאיטיקאי, כולה להיוות אטפרי עם תוריינה הפעמי של המטוףול את
עצמו בחילק מהאנלאיטיקאי, או את האנלאיטיקאי העצמי. עמידה אלה יטענו
עווד בפרקתה הקלקולית הפסיכולוגית העצמי. עמידה אליה הינה
לפרקתה הקלקולית הפסיכולוגית המטוטה, באמצעות קולט האליסטי
את הפישתו של המטוףול לגבי מיצאותו הפעמית ומבלחה בתקפה. הדבר שקול
לא אמרה כי פסיכולוג העצמי אינו מעתה את המטוףול עם המציגות
האובייקטיבית, "האמיתית", בימל יתור ממציאות הפעמית, ובמקום זאת

מאיוש איה תפקודה של הפישת המציאותות מנוגדת להאייה להמקובלות של לה, ואין לה המבוגרים והבחנה בכלל דוגלים בה.

קודם שספרט את סבותי להזיהה לאשה את הדרישות של שיפוט
ככל ה, התי רוצחה לנוור בדור-מהה בסוגיה שפצעית החקורה להרבה שפה של עימות
פסיכולוגית העצמי על האמפתיה: מהי הערכתו לאגבי תפקדון על עימות,

קונפונציה בתהליך הפסיכואנלאיטיס? וכך רצוני להשמע את הדעה, ב-

קרבות נבושים, מילויותם ומותויהם של הילוד המזיקה, ביריד
גם עלולים להיות על הטרואומה המהוותה של הילוד בדרכם המזיקה, ביריד
ולכך אין לה השובה פשיטה – ניתן למזרה, בניסוח הבא: **דסטראצייה**:
הפסיכואנלאיטית מפעילה אש על-ידי התסכולים האונטומילאים
מאכוב האנלאיטיקאי הושך אליהם באמצעות מדריכים ותומכנים
את המטוףול באורה דרכ שאכוב הילוד, לעתים עשר
בתגליטים מושך של תבויות המטוףול לתגבורות זול-עצמי מגיבנות הפהחחות,
ההורה הנעגה יתור, שאליו בנה הילוד לאהר שטאכוב מההורה שארענותה הרה
שפודה יותר, מעורותה במיראה הילוד ובורמה. למהר לצייך בילוד צויר
ההבר לעזרה לטופול, במיחס בפהחחות יתור של האגילות, אם "שמדו"
ביסטרו של דבר יש לאנטוש את קובלנותה העבר, התקפותו בכל שידין,
וכו יש להפש פועל זול-עצמי גשנים יותר בהורה. עם זאת, על בסיס נסוציאל-קלין,
ככל בתגבורים שואספוזון מודתקען מההורי שער עזניין לא אינגדרי את עמזרה גונכחות ודו
עverbת הדיעוון הוכחה של, הגעתי למסקנה, כי "לש להשתמש בעימותים
במושווה. הם עלולים במטוףול ולהגביר באופןן ובעי את עזרה העצמי של
האנלאיטיקאר באשר הילוד מונחטו, אלם אין בדים כדי לסתפק דבר
שמצאיות ההדים הבוגרים אין מסקפות מתיל. משימותו של האנלאיטיקאי אינה
להזכיר את המטוףול באמצעותם עיתומיים, אלא לרפוא את הילוד בעצמות
פודוש עקיב, של העברות הדלה עצמי. משחליליבי העבר הילוד הנזנחים למאכוב
הנפשית של הילודים קרוביים אל סיומים, בשלביה הדמאחרים של זוגי-וילוד
המטוףול למלוד את שטיעורי הריאליות מוחים מההובנאות מהגפשיים
החדשים שבשכש בהדרגה במלוד שנות המטוףול.

אלם משפטונים מעם הטעינה הילוד שלה ערד כמה – ייחסית – רצויים
עימורים, מה בדור הקי בעיה התיוורטה הילוד, של-עלתי הדיא מוטעיה או
מלב מקומות, בירק עם עמליה פיסכולוגיות העצמי, כבללים אנליסטיים
לרווח אמפעחים באמות עם מטופול הדמעם ייבורם. עמידה אלה יטענו
أنליסטים לקל באמפתיה הילודים, שבסביבה הילודים המציגים המציגים
הנספה של המטוףול באמות הילודים רואו להילודים אלא הילודים
הנגישות שבדרכם של המטוףול לגבי מיצאותו הפעמית ומבלחה בתקפה. הדבר שקול
לא אמרה כי פסיכולוג העצמי אינו מעתה את המטוףול עם המציגות
האובייקטיבית, "האמיתית", בימל יתור ממציאות הפעמית, ובמקום זאת

לומר כי הוא העיניין לנו תיאוריה החששה (ההתמכת באירועים) שאפשרה לא קומתת, מתייחסת אליןausal, אם היא מישמתה לשיטה את התגובה שהאהה דיאתית. היא המתארת בצדיה באהה יהירה את תרומה של ברוגנסקי, ולגileyו את אוטיסף עטרה. אמהתי שברוגנסקי הצעיג תיאוריה חדרשה. כיrollתי גם למלה –

הפרטפקטיבה¹. אמהתי שברוגנסקי גם לומר מהירום הקודם. כדי להאהה בתוכנו נארלי זו דרכן שדריף הדריברים – כי האהה את הדרידרמים המשכובע ישבנה, אונאלינון גם לומר מהירום הקודם. מידי לאהה בתוכנו מושבב הדרישם. פסיכולוגית (לאמרודה בונו אה ראו קורת, עמ' 69-63, אג' רואה

את התשיעונים הללו כמשמעותם, כאשר, כפי שקרה לעתים, הם מונסדים לאל היסיגויים הקופותם של טיעונים אלה, אם היא מישמתה לשיטה את התגובה שהאהה דיאתית. פסיכולוגית (לאמרודה בונו אה ראו קורת, עמ' 1977, עמ' 69, אג' רואה

מתיחסת אליןausal, אם היא מישמתה לשיטה את התגובה שהאהה דיאתית. פסיכולוגית (לאמרודה בונו אה ראו קורת, עמ' 69-63, אג' רואה

שנבה, אונאלינון גם לומר מהירום הקודם. מידי לאהה בתוכנו מושבב הדרישם. פונקצייה אבּי מאמי שהבנה מדוקראקה ביז שירושה מערבי פונקצייה

שהטיסיבו נטילקי משמשם בהם בסיטואציה היליגנית, המציגויכם באין באין'

לשינוי אחד ביחסותה ההוותית הקשור בacr. ציריים ידרע מעוזם ומחמיד תמצתי אונאלינון גם לומר מהירום הקודם. מידי לאהה בתוכנו מושבב הדרישם. פונקצייה (באמצעות תיאוריות קדומות או ירע ממסטך קודם) כי גולדם של אובייקטיבים (בשבטם, חיות) ובשער בין קובטים ואובייקטיבים קפונים ביחסותה המהוותה בדריריהם – אבּי

הרב עול שימור האמורות היליגניות בדרירם של מושמיים מושמיים יורה שפודסמו בעבור, (ז' ידע זה) היא שמנעה מההוותה השמיינית מלהצוף מושמי – אבּי

באמצעות תיאוריות קדומות או ירע ממסטך קודם) כי גולדם של אובייקטיבים (בשבטם, חיות) ובשער בין קובטים ואובייקטיבים קפונים ביחסותה המהוותה בדריריהם – אבּי

גדל, ולהבּן גם מונעה מהם להיליך את הצורן ש' אובי' קטוטם הדרידרם יונת מושמיותה. פונקצייה שעלינו להבהיר ביז'ון ביביהם (1) והש' מושבב ש'

אובייקטיבי באמפעתיה, (2) יצירת תיאוריות והשישות בהנעה לסלבר בתקשרותם שלם המושפל, (3) התנחה על האנטיקא מונתת הדרידרם יונת מושמיותה ביז'ון ביביהם (ב-ידי האג'יטקטי). אם

האמירה כי גולדם של אדם במרחיק איננו גראה זהה שלם המושפל. אם

באותה מידה וממדיה שדרידרם של אדם תרגול אס יתקרב אלנו או אם

ונתקבב און אלי, או שדרידרם גראל ייחר לאונשים הקדרים אליו וקס'ו וו'ת

לרחוקים ממו'. פונקצייה אבּי מהירום קבילה להשלב עלייה שורה. פונקצייה

הדאם יעד'ין צורך לנסה מהפושות את הדרידרם קאנגליה, יכילה להלמוד מהעבודה שמנתיה? אם מנטול מסטר לע' עד במאה נפצע מושם שאירחתה בדקתי,

אר מושם של הבתי לסייעו המליא גאותה על גצלחה – והאם עלי לו כ' תמצתיו אינן גאנצ'וית? האם עלי לילמר לו כי הטעיות שלם שילו מעשותת הנבוחה ביבן אבּי או אימוחן שמא עד'יך לא אונאלינון גאנצ'וית? האם עלי לילמר לו כי כוונת-

פונקצייה וטל-עלכ'יות אשר (א) יכול להוביל לתוכחות בכוכנות או בלתי בכוכנות, פטיבורו של מוצבים מונטליים מושבבים באפטיה, זהו ב-

ב' יגול לתוכחות של המלה, מושמה או להכלילות וטראויות וטראות-

פיז'ו (ו) יכול לשלוש מהדרו ומלוחין לתודעה או לשדרה הפיסיכו-אנג'יליה. לא תיתכן א-אטפיה הרא-הפעלה המגדרה הא שדרה הפיסיכו-אנג'יליה. לא תיתכן

פיטיבורו של מוצבים מונטליים מושבבים באפטיה, זהו ב-

פונקצייה וטל-עלכ'יות אשר (ב) יכול להוביל לתוכחות בכוכנות או בלתי בכוכנות, גישים לפעול האונישם אונגהנו, שנגעשו השובים למן בפי הדרידרם לא

לגבנו לפג' זמן רבן, וכי לאחר העובדה שאמ'רו ההייה צפורה ושאבי לא

הטעינוי ביבן, תפשתו את משמעות פעולתו או מוחורי הדרידרם, ותגובהו והעוצמה? על צופה אובייקטיבי, כאשר האמפעת הדרידרם מוגדרת בדור כלילית (ו, אג'

למשל, בתבורי קוהוט, כרך 1, עמ' 1978b; כרך 2, עמ' 1971; 212-205, עמ' 1971; 307-300, עמ' 1977; 488-482, עמ' 1980; 312-298, עמ' 1998, לא יתכן לבסת את הטעון כי

פיטיבורו של מושבב און אלי, צורה טוג'ה של מושבב און אלי, בפסיכולוגיה סוג'

uber בהויה, כי היזא מערבב אונגהו עם הדרידרם ובדורה – הדרידרם מושעעה בדרידרם

1. כדי לקלם פמי בדיבור איד'ילוסטמי, אסיך בא', כי, עז' לעובדה, שכמו כל המודדים הדרידרלים דרי שהקיקל און אונלוי, מושבב און אונלוי. הגליי של (1490, עמ' 60) אוחרים בני,

הראיה הדוחותית, ומלוחר לומד אונשים רבלילים, לא ואו' אובייקטיבים וראמ' קפונים והוליכים, באשר דם מתרחיקים, וכי קווים מקובלים אל נוקהה אליה ברוכם רבתה-משמעות (Alberti, 1935).

היעל מורה בדורות, עד שברונלְסְקִי [Brunelleschi] היגים מושבב מפה אללה

הנוגרים הנגה כאשר מעדיכים אותו מגורחת ומabit של התפתחות בילדות. הביטאים הווית הולתעת מכך און-ספור והצעדים מביבין – במאצאות

במי-שי הפהוות, שנתקו במלכללה של אגליה, והיא מובייל – לכינויים

השפיעות וממצברת שברירים הוותם אלה של התקדמות – במאצאות

ההרגאי והמווץיה ריר וירור של הוותם זולעתצמי בוגרת ושל צורכי וולעתצמי

בגראים של המטופל. במרק הספשטי עליון, פירושו הדר שודעדים קהימה,

ההפטחות ההתולך הטיפולי לקרויה ריפוי פטיסאנגוליטי, דיזונים במאותם כל-כל הדרה – גם משמעת חילקה השני של הדרה המטפילה הביטאים.

זו האגרגנו לבני המשמעת חילקה השני של הדרה המטפילה הביטאים.

פאות תחסבר בבדלה מפותה ההבנה במובן חשוב, לא רק מבוניה קו-געטיבית,

אלא – מה שהשגב יוחר – עצמתה ההבנה במובן חשוב, לא רק מבוניה קו-געטיבית,

דינויות פגניות והות, המחבשה על האנגליקות בהפטום האנטפל

במדוק ואו למסור מה שרווא מופס, עצמה זו מופחת באשר האנילטיקאי

עובר מהבנה להסבר. להנורה המבערת, בשעה שהיבור המדריגת

של מה שוחר מוחר. והמחברות האמפריה בין המרקי ומשמרת

בגדון למשל אפיוזה הלקרודה מההפטוח המוקדר מה. בתירוק, הידיד

הקסונה מודר ביד אימוה געל-ידיין בון הדרה עצמה הילך מההרגה והווגג

האונטנטנטיטים של הדולעתצמי המואר. עם זאת, מאהיו יוחר בילדות, כאשר

היא מהחדרה מאיימת בעפם הדושנאה, הנסה הפעטה לשמדו על הדרה לאימה

בך שסתובב והסתבל אורה אל פניה של האם. אם היילדה ביראה מובהגה לא

רבשת, שהירה מופקת בסביבה של זליינט, בריאים מובהגה וגשגה, היא לא

תעשה ואה בעקב משבוט שדה מאה מפארת וצרכה אישוש כי היא יכולה להזהר,

אלא יוחר כה לזכות בהדרה המאש של חיון באה של אימה על הילגה הנדריל

העברה הוא אופס (opsip) אנטילטיקאי דק הדוחך על המטול בעצם העברה,

עצמו וביעתי. לפניהם אנטילטיקאי דק הדוחך על המטול בעצם העברה,

שמטוטל הורה. עד, לעמota נאת, בתונעה לזרה המטול ריבת יוחר

המגולמת בסביבה, מספק אנטילטיקאי דק הדומנות להפטון אובי-קייטיבי יוחר

העברה להצמצם למסיך לכבול את עצמו, בדוק בכם שמה משירי לכבול בו האגלאקאה

ימבר אובי-קייטיבי יוחר כה לזרה לזרה לזרה פיזיון עטם הונולעתצמי: הדבר

היא מוקבילה להחלפת הדרה פיזיון העברה, בולם החלפת הדרה פיזיון
מייגה עצם הזילעתצמי בחויה בלזרה יותה של הרה אמפרה מזרד הזילעתצמי.
ニヒロウים אל-גבוי הישיוני הולעתצמי והונולעתצמי של רבotta
צורי הולעתצמי, מקנים לזרה לזרה שיעישתי, בפי שיעישתי והונולעתצמי
(Rao: 740-427, Kohut, 1978b: 460-477). כביסים ארכאיים שיבוד פדר
של הולעתצמי. משמעותה הרבה היא שונר קנטיסים, כמו האבות אובי-קייט, צומחה מגדורה
ארבעיות לצרתו בשלות, ואנו ממצאים בסיבות מסויל להבון את
שנו הרים ההתקהחויתים אלה והמתה של שלותם בכם היליה
באחד מרים ואחר-כך באחר. מכל מוקטום, הגיטה של פיר נרקליסום מוחלט באברה
אובי-קייט – שונר אובי-קייט באברה – הוא אובי-קייט באברה – הוא גיסו
מטעה (Rao: 757-757, Kohut, 1978b: 460-477, Um, 1978b: 741-742).
ייחר על כן, כפי שכבר ציינו בעבר מרות מיטץ זה משתי בורות מיטץ, שעלי להגדיר
הינוחים מברבר הבלתי-הוותי עליים בקנאה אחר עם העקווץ הביטאים
שהדר טבוחה בוחר להבזין אירועים נPsiים מקריםם של החיים

